PRÁVNÍ ANALÝZA

Posouzení možných nároků Statutárního města Plzeň v souvislosti s Rozhodčím nálezem vydaným dne 14. 11. 2018 ve sporu se společností POHL cz, a.s.

Klient:
Statutární město Plzeň
Sídlo
Nám. Republiky 1, Plzeň, PSČ 306 32

Vypracovala:
MT Legal s.r.o., advokátní kancelář
Jugoslávská 620/29, 120 00 Praha 2
Mgr. Tomáš Machurek, JUDr. Roman Buzek, JUDr. Jakub Jeřábek

Datum: 27. 2. 2019

Obsah

A. **ÚVOD A ZADÁNÍ** 3

B. **SKUTKOVÝ STAV** 5

C. **PRÁVNÍ ANALÝZA** 7

D. **SHRNUTÍ, ZÁVĚRY** 25

E. **VÝHRADY** 28

F. **POUŽITÉ PRAMENY** 28

O SPOLEČNOSTI MT LEGAL 29

A. ÚVOD A ZADÁNÍ

Na základě žaloby společnosti POHL cz, a.s., IČ: 25606468, se sídlem Nádražní 25, Roztoky, která byla zhotovitelem díla „ÚSLAVSKÝ KANALIZAČNÍ SBĚRAČ – 2. ETAPA, 1. Fáze (dále jen „**žalobce**“ nebo „**zhotovitel stavby**“), doručené Rozhodčímu soudu při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky (dále jen „**Rozhodčí soud**“) dne 1. 6. 2017, bylo vedeno proti Statutárnímu městu Plzeň, IČ: 00075370, se sídlem nám. Republiky 1, Plzeň (dále jen „**žalovaný**“, „**objednatel**“ nebo „**klient**“), rozhodčí řízení o zaplacení částky 48.251.022,82 Kč s příslušenstvím.

Rozhodčí soud po projednání sporu a provedeném dokazování žalobní nárok žalobce Rozhodčím nálezem sp. zn. Rsp 423/17 ze dne 7. 11. 2018 (dále jen „**Rozhodčí nález**“) uznal a uložil žalovanému:

1) zaplatit žalobci částku ve výši 48.251.022,82 Kč se zákonným úrokem z prodlení ode dne 9. 4. 2017 do zaplacení, a to do pěti (5) dnů od právní moci tohoto rozhodčího nálezu;

2) zaplatit žalobci náhradu nákladů rozhodčího řízení v celkové výši 3.340.669 Kč, a to do pěti (5) dnů od právní moci tohoto Rozhodčího nálezu.

Rozhodčí nález byl žalovanému doručen dne 15. 11. 2018 a tímto doručením také nabyl právní moci a stal se vykonatelným. Ve lhůtě stanovené v Rozhodčím nálezu žalovaný Rozhodčím soudem přiznané nároky zaplatil.

Dne 13. 12. 2018 vzalo Zastupitelstvo Statutárního města Plzeň na vědomí informativní zprávu ve věci: „Úslavský kanalizační sběrač – 2. Etapa, 1. Fáze“. V návaznosti na jednání Zastupitelstva Statutárního města Plzeň schválila Rada Statutárního města Plzně dne 7. 2. 2019 uzavření smlouvy o poskytování právních služeb s MT Legal s.r.o., advokátní kancelář, na zpracování právní analýzy týkající se možných nároků žalovaného v souvislosti s jeho povinností (jako žalovaného) plynoucí z Rozhodčího nálezu zaplatit žalobci částku ve výši 48.251.022,82 Kč s příslušenstvím související s veřejnou zakázkou na zhotovení díla „ÚSLAVSKÝ KANALIZAČNÍ SBĚRAČ – 2. ETAPA, 1. fáze.

Rada Statutárního města Plzně požádala zpracovatele, aby v rámci své právní analýzy odpověděl mj. na tyto dotazy:

1) Nese projektant stavby odpovědnost za škodu vzniklou objednateli tím, že byl povinen nahradit zhotoviteli stavby na základě pravomocného Rozhodčího nálezu částku ve výši 48.251.022,82 Kč s příslušenstvím a náhradu nákladů rozhodčího řízení? V případě že ano, v jakém rozsahu?

2) V případě, že je projektant odpovědný objednateli za škodu, kdy dojde k promlčení pohledávky objednatele na náhradu takové škody?

3) V případě, že je projektant odpovědný objednateli za škodu, jaký je odhad úspěšnosti objednatele v soudním sporu o náhradu takové škody?

4) V odůvodnění Rozhodčího nálezu je uvedeno, že důvodem pro odpovědnost žalovaného za škodu je mimo jiné i neposkytnutí řádné součinnosti zhotoviteli stavby, aniž by toto bylo dále rozvedeno. Můžete uvést při znalosti podkladů pro rozhodčí řízení, na základě čeho Rozhodčí soud dospěl k takovému závěru? V čem konkrétně žalovaný jako objednatel neposkytl zhotoviteli stavby řádně součinnost?

B. SKUTKOVÝ STAV

Průběh příprav a realizace díla Úslavský kanalizační sběrač (dále „**Stavba ÚKS**") je detailně popsán v informativní zprávě, která byla předložena na jednání Zastupitelstva Statutárního města Plzně dne 13. 12. 2018. Z této informativní zprávy jsme převzali do skutkového stavu pouze skutečnosti, které jsou podstatné pro účely této právní analýzy.

Na 2. etapu zajišťoval získání územního rozhodnutí SIMP (ÚR) prostřednictvím projekční kanceláře AS Projekt s.r.o. Po získání ÚR tuto zakázku převzal v roce 2011 OI MMP a zadal na základě smlouvy o dílo č. 2011/002300 ze dne 14. 6. 2011 (dále též jen „**Smlouva o dílo SUDOP**") projekční kanceláři SUDOP Project Plzeň a.s. IČO 45359148, se sídlem Plachého 1007/35, 301 00 Plzeň (dále též jen „**projektant**" nebo **„SUDOP"**), zpracování projektové dokumentace 2. etapy ÚKS ve stupni DSP vč. SP a DPS (dále též jen „**projektová dokumentace**"). Jako podklad pro zadání projektové dokumentace byla použita DÚR vč. platného ÚR, tzn. vč. navržené technologie provádění Stavby ÚKS. Smlouva o dílo SUDOP byla uzavřena jako výsledek zadání veřejné zakázky.

Projektant této 2. etapy měl ve Smlouvě o dílo SUDOP uvedenu podmínku *„...provedení podrobných IG průzkumů, ...PD musí volit nejvhodnější a nejekonomičtější řešení*". V závěru projektové přípravy, kdy již byly známy náklady na realizaci, které se vyšplhaly na částku 144,8 mil. Kč bez DPH, inicioval OI MMP jednání s ÚKR, OSI a Vodárnou Plzeň s cílem najít alternativní řešení realizace kanalizačního sběrače 2. etapy, která by byla finančně méně náročná. Nakonec vznikly celkem tři varianty A, B a C, které byly předloženy Zastupitelstvu Statutárního města Plzně v červnu 2013. Varianta B představovala původní řešení dle DÚR. Varianty A a C byly navrženy technicky shodně, kdy gravitační sběrač DN 800 byl nahrazen výtlačným potrubím DN 150 s ČS umístěnou u Koterova. Výtlačné potrubí by bylo uloženo v max. hloubce 2 m oproti hloubkám gravitačního sběrače (5 - 6 m), které jsou již pod hladinou spodní vody. Varianta A navíc obsahovala i realizaci odkanalizování Koterova. Finančně nejvýhodnější varianta C byla odhadnuta na cca 78,0 mil. Kč bez DPH. Zastupitelstvo Statutárního města Plzně potvrdilo pokračování v projektové přípravě původního řešení dle DÚR, tj. varianty B (mikrotuneláž) ve výši nákladů 144,8 mil. Kč bez DPH.

V měsících září až prosinec 2013 proběhlo zadávací řízení na zhotovitele Stavby ÚKS. V tomto zadávacím řízení byl k uzavření smlouvy o dílo vybrán zhotovitel – společnost POHL cz a.s. s nabídkou ve výši 85,9 mil. Kč bez DPH (dále též jen „**Smlouva o dílo POHL**").

Realizace 2. etapy Stavby ÚKS byla zahájena v březnu 2014 předáním staveniště. Vlastní realizaci Stavby ÚKS zahájil zhotovitel až v červnu 2014. Od září začal zhotovitel avizovat problémy s ražbou a nadměrným opotřebováním razícího stroje. Zhotovitel si nechal zpracovat vlastní geologický průzkum a posudek a začal uplatňovat na OI MMP vícenáklady. Pro potvrzení nebo vyvrácení nároků zhotovitele na vícenáklady si nechal OI MMP zpracovat posudek u České geologické služby, IČO 00025798. Závěr tohoto posudku nepotvrdil jednoznačný nárok zhotovitele na vícenáklady, naopak uvedl, že projektant navrhl v rámci projektové přípravy nedostatečně podrobný průzkum. OI MMP pak ještě vznesl doplňující

dotaz: „*Mělo město Plzeň jakožto zadavatel veřejné zakázky odhalit nedostatky provedeného geologického průzkumu a projektové dokumentace, nebo se jedná o takové nedostatky, jejichž odhalení nelze po zadavateli, který je osobou bez znalosti v oboru geologie, rozumně požadovat?*". Odpověď České geologické služby zněla: „*Informace obsažené v závěrečné zprávě IG průzkumu jsou odbornými fakty, tudíž laická osoba bez znalostí v oboru geologie nemůže objektivně zhodnotit správnost a úplnost předložených výsledků průzkumu ve vztahu k uvažované stavbě ÚKS 2. etapa. Obdobná situace je ve vztahu k projektové dokumentaci vlastní stavby ÚKS 2. etapa. Projektant, jakožto osoba k projektování staveb odborně způsobilá, navrhl technické parametry stavby a metodu provádění stavby mikrotunelováním. Zadavatel stavby jakožto osoba bez patřičných odborných znalostí nemá z principu statutu odborné způsobilosti projektanta důvod pochybovat o navržených technických řešeních stavby a metodě jejího provedení*".

Od ledna 2015 probíhala jednání se zhotovitelem ve věci požadované úhrady vícenákladů. Během jednání došlo k dohodě o dokončení nezbytně nutné ucelené části Stavby ÚKS metodou otevřeného výkopu a o následném ukončení smluvního vztahu se zhotovitelem s tím, že vícenáklady budou zhotovitelem vymáhány na objednateli soudní cestou. V rámci těchto jednání byl ze strany zhotovitele vznesen požadavek na vyřešení sporu ohledně uplatňovaných vícenákladů v rozhodčím řízení u Rozhodčího soudu, a to především z důvodu rychlosti vyřešení sporu. S ohledem na to, že bylo nezbytné dokončit ucelené části Stavby ÚKS a následně dokončit Stavbu ÚKS tak, aby mohlo dojít v co nejkratší době k napojení lokalit Lobez, Božkova a Koterova na ÚKS, schválila RMP dne 25. 8. 2015 dohodu o ukončení Smlouvy o dílo POHL s tím, že spory vzniklé ze Smlouvy o dílo POHL budou vyřešeny před Rozhodčím soudem, pokud nedojde k mimosoudnímu vypořádání sporu. Zejména s odkazem na znalecký posudek České geologické služby Statutární město Plzeň odmítlo návrh zhotovitele na mimosoudní vypořádání sporu.

Za účelem dokončení úseků, které nebyl zhotovitel schopen provést mikrotuneláží, byl dne 13. 8. 2015 uzavřen se zhotovitelem dodatek č. 1 ke Smlouvě o dílo POHL pro provedení sběrače otevřeným výkopem. Uvedený dodatek č. 1 Smlouvy o dílo POHL řešil pouze dokončení („dovybudování") chybějících úseků, aby bylo možné tuto část zkolaudovat a předat správci. Dne 20. 7. 2016 byla Stavba ÚKS zhotovitelem ukončena.

C. PRÁVNÍ ANALÝZA

C.1 Odpověď na dotaz č. 1)

Nese projektant stavby odpovědnost za škodu vzniklou objednateli tím, že byl povinen nahradit zhotoviteli stavby na základě pravomocného Rozhodčího nálezu částku ve výši 48.251.022,82 Kč s příslušenstvím a náhradu nákladů rozhodčího řízení? V případě že ano, v jakém rozsahu?

Na základě Rozhodčího nálezu byla klientovi uložena povinnost náhrady škody vzniklé zhotoviteli Stavby ÚKS, společnosti POHL cz, a.s., a to včetně nákladů rozhodčího řízení. Jako důvod vzniku uvedené povinnosti klienta označil Rozhodčí soud vadné zpracování projektové dokumentace společností SUDOP , jež byla pro zhotovitele stavby při její realizaci závazným podkladem. Samotná vada projektové dokumentace spočívala dle Rozhodčího soudu v chybně zvolené metodě realizace Stavby ÚKS v některých jeho částech formou bezvýkopové technologie (tzv. mikrotuneláží), když tato neodpovídala faktickým geologickým podmínkám v místě stavby. V důsledku chybné volby bezvýkopové technologie následně došlo ke vzniku škody na straně zhotovitele stavby. Způsobená škoda je dle Rozhodčího nálezu představována vícenáklady na straně zhotovitele stavby, které byl nucen vynaložit pro řádnou realizaci Stavby ÚKS. Jako osoba odpovědná za škodu vzniklou zhotoviteli stavby byl Rozhodčím nálezem označen klient jako objednatel Stavby ÚKS.

Pro posouzení existence možných nároků klienta, jakožto objednatele projektové dokumentace, vůči třetím osobám, je nezbytné zodpovědět nejprve otázku, zda projektant při přípravě projektové dokumentace porušil svoje povinnosti a je tak povinen k úhradě nákladů klienta vzniklých z titulu porušení jeho smluvního závazku založeného Smlouvou o dílo SUDOP uzavřenou s klientem.

Smlouva o dílo SUDOP byla mezi klientem a projektantem uzavřena v režimu zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „**ObchZ**"). Přestože již není ObchZ v současné době účinným právním předpisem, s odkazem na ust. § 3028 odst. 3 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „**NOZ**"), se práva a povinnosti z porušení smluv řídí dosavadními právními předpisy.

V této právní analýze je tak nezbytné nadále posuzovat existenci možných nároků klienta vůči projektantovi optikou právní úpravy obsažené v ObchZ, přičemž v úvahu připadají nároky klienta z titulu

1) odpovědnosti projektanta za vady díla dle ust. § 560 a násl. ObchZ a

2) odpovědnosti projektanta za škodu způsobenou porušením povinnosti ze závazkového vztahu dle ust. § 373 a násl. ObchZ.

Jak vyplývá z ust. § 564 ObchZ ve spojení s ust. § 440 ObchZ, oba uvedené druhy nároků mohou být případně uplatněny vůči projektantovi současně vedle sebe, avšak uspokojení,

kterého lze dosáhnout uplatněním nároků z odpovědnosti za vady díla, nelze dosáhnout uplatněním nároku z odpovědnosti za škodu a naopak.

C.1.1 Odpovědnost projektanta za vady díla

Nejprve se zaměříme na možnost uplatnění odpovědnosti projektanta z titulu vad jeho díla, tj. projektové dokumentace. Jak stanoví ust. § 554 odst. 1 ObchZ, základním předpokladem splnění závazku zhotovitele (zde projektanta) ze smlouvy o dílo je řádné provedení díla, tj. jeho řádné dokončení a následné předání objednateli. Pro posouzení, zda bylo dílo provedeno řádně, je obecně rozhodné dodržení požadovaných vlastností díla, jež byly mezi smluvními stranami sjednány. V případě že provedení díla neodpovídá výsledku určenému ve smlouvě, má dílo vady (§ 560 ObchZ). Jestliže bylo objednateli předáno vadné plnění, nedochází k zániku závazku zhotovitele, nýbrž ke změně jeho obsahu (§ 324 ObchZ). Nově jsou tak obsahem závazku práva objednatele z vadného plnění, mezi které řadíme především:

- právo požadovat odstranění vad dodáním náhradního díla za dílo vadné;
- právo požadovat odstranění vad opravou díla;
- právo požadovat přiměřenou slevu z ceny díla;
- právo odstoupit od smlouvy.

V případě že vady díla nejsou odhaleny již při předání díla (v takovém případě nese zhotovitel za vady díla objektivní odpovědnost), musejí být pro úspěšné uplatnění práv objednatele z vadného plnění splněny dva základní předpoklady, a sice

(1) objednatel je povinen prokázat existenci vad, tedy porušení povinností zhotovitele, a

(2) je povinen včasně uplatnit práva z odpovědnosti za vady u zhotovitele (včasná reklamace u zhotovitele), a to ve lhůtách upravených v ust. § 562 odst. 2 ObchZ.

V případě že objednatel ve stanovené lhůtě zhotoviteli vady díla neoznámí, soud mu práva z vadného plnění nepřizná (za předpokladu, že zhotovitel vznese námitku dle ust. § 428 odst. 2 ObchZ). Základním východiskem uvedené reklamační lhůty je povinnost objednatele oznámit zhotoviteli vady bez zbytečného odkladu poté, kdy se o nich dozvěděl či dozvědět měl. Toto poměrně abstraktní vyjádření je dále limitováno ust. § 562 odst. 2 písm. c) ObchZ, které vymezuje maximální dobu trvání reklamační lhůty v délce dvou let od předání díla, respektive v délce pěti let, pokud je předmětem smlouvy o dílo stavba. Pokud tak došlo k uplynutí lhůty uvedené v předchozí větě, není již rozhodné, pokud objednatel oznámil výskyt vady bez zbytečného odkladu.

Pro posouzení, zda je v tomto případě klient oprávněn se domáhat po projektantovi práv z odpovědnosti za vadné plnění (vadnou projektovou dokumentaci), je tak rozhodné především zhodnocení, zda klient splnil svou povinnost oznámit projektantovi vady díla v zákonem požadované lhůtě. Při posouzení této otázky vycházíme z předpokladu, že do dne zpracování této právní analýzy klient žádné oznámení vůči projektantovi neučinil. Považujeme

přitom za nesporné, že nejpozději k datu 5. 2. 2015, kdy byl klientovi doručen znalecký posudek, klient nabyl vědomosti o existenci vad projektové dokumentace. Je tedy zřejmé, že vzhledem ke značné časové prodlevě by klientem při nynějším uplatnění práv z vadného plnění nebyl naplněn předpoklad oznámení vad projektantovi *„bez zbytečného odkladu poté, kdy je zjistí"*.

Nadto je z obdržených podkladových materiálů zřejmé, že s ohledem na datum předání projektové dokumentace v roce 2012 již marně uplynula také maximální doba trvání reklamační lhůty dle ust. § 562 odst. 2 písm. c), a to i v případě aplikace delší pětileté lhůty; je přitom z tohoto pohledu nepodstatné, že v rámci odborné veřejnosti nepanuje jednotný názor, zda tato delší lhůta je aplikovatelná i na případy, kdy dílo spočívá ve zhotovení projektové dokumentace pro stavbu.

Samotné neuplatnění práv z vadného plnění u projektanta v zákonem stanovené lhůtě nezpůsobuje zánik těchto práv klienta a projektant je tak nadále může plnit dobrovolně, aniž by došlo k bezdůvodnému obohacení klienta. Považujeme nicméně za velmi pravděpodobné, že v případném soudním řízení by projektant vznesl důvodnou námitku marného uplynutí reklamační lhůty dle ust. § 428 odst. 2 ObchZ, v jejímž důsledku by byl (s největší pravděpodobností) žalobní návrh klienta soudem zamítnut.

S ohledem na výše uvedené, zejména na uplynutí reklamační lhůty, proto nelze klientovi doporučit jako efektivní uplatnění odpovědnosti projektanta za vady projektové dokumentace ve smyslu ust. § 560 a násl. ObchZ.

C.1.2 Odpovědnost projektanta za škodu způsobenou porušením povinností ze závazkového vztahu

Obecnou právní úpravu odpovědnosti za škodu upravuje ust. § 373 a násl. ObchZ. Pro vznik odpovědnostního vztahu za škodu mezi klientem a projektantem je nezbytné kumulativní naplnění následujících čtyř předpokladů, a sice

A) vznik škody,

B) porušení právní povinnosti,

C) příčinná souvislost mezi vznikem škody a porušením právní povinnosti a

D) neexistence okolností vylučujících odpovědnost. Právní posouzení naplnění uvedených předpokladů vzniku odpovědnosti za škodu je předmětem následujícího výkladu právní analýzy.

A) Vznik škody na straně klienta

ObchZ rozlišuje v ust. § 379 dvě základní podoby vzniklé škody, kterými jsou skutečná škoda a ušlý zisk.

Skutečnou škodou rozumíme majetkovou újmu poškozeného (zde klienta), v jejímž důsledku se zmenšil jeho majetek. Může mít ovšem (a také tak v praxi často bývá) rovněž podobu částek, které musel poškozený zbytečně vynaložit. Kdyby ke škodné události nedošlo, nemusel by poškozený tyto částky zaplatit. Kupříkladu z důvodu porušení povinností jeho smluvního partnera sám nemohl splnit své závazky a musel hradit smluvní pokutu nebo náhradu škody. Škoda ovšem vzniká až v okamžiku, kdy se mu majetek zmenší, to znamená, kdy zaplatí. Tedy škodou není vznik povinnosti tyto částky platit, ale až platba samotná. Koneckonců nikdy nelze s jistotou říci, zda poškozený bude skutečně muset tyto částky zaplatit.[1] Explicitní vyjádření zmíněného druhu skutečné škody nalezneme také v ust. § 380 ObchZ, který stanoví, že *„Za škodu se považuje též újma, která poškozené straně vznikla tím, že musela vynaložit náklady v důsledku porušení povinnosti druhé strany."*

Ušlým ziskem poté rozumíme peněžní vyjádření hodnoty, o kterou by se majetek poškozeného zvětšil, pokud by ke škodní události nedošlo. Dle konstantní judikatury[2] se při určení výše ušlého zisku vychází z částky, kterou by za obvyklých okolností (nebýt škodní události) poškozený ze své činnosti získal, s přihlédnutím k nákladům, které by musel na dosažení těchto výnosů vynaložit, a kdy základem stanovení výše ušlého zisku jsou celkové předpokládané výnosy z podnikání snížené o předpokládané náklady, nikoliv pouze ztráta vykázaná v účetnictví.

V daném případě lze za vzniklou skutečnou škodu klienta označit peněžní sumu, kterou byl povinen zaplatit zhotoviteli Stavby ÚKS v důsledku jemu uložené povinnosti Rozhodčím nálezem. Tuto povinnost klient již splnil a je tak nepochybné, že v důsledku platby došlo ke zmenšení jeho majetku. S ohledem na fakt, že Rozhodčí soud zhotovitelem Stavby ÚKS požadovaný nárok uznal se zdůvodněním, že klient způsobil zhotoviteli Stavby ÚKS škodu tím, že nezpracoval řádně projektovou dokumentaci, je nutno považovat za škodu způsobenou klientovi projektantem právě plnou výši nároku přiznaného Rozhodčím nálezem, když v případě, kdy by projektová dokumentace byla zpracována řádně, tato škoda by klientovi nevznikla.

Na základě Rozhodčího nálezu byl klient nucen uhradit zhotoviteli Stavby ÚKS celkem částku 51.591.691,80 Kč zahrnující (a) vícenáklady na pronájem druhého razícího stroje, (b) vícenáklady na náhradní díly razícího stroje, (c) opravy stroje externími firmami, (d) vícenáklady na vyproštění razícího stroje, (e) vícenáklady provozu vzhledem ke špatnému geologickému průzkumu, (f) mzdové vícenáklady na zavedení nepřetržitého provozu a druhého razícího stroje, (g) náklady vyplývající z ukončení Smlouvy o dílo POHL, ušlý zisk zhotovitele, náklady vlastního kapitálu zhotovitele a (h) náhradu nákladů právního zastoupení zhotovitele. Je zřejmé, že v důsledku zaplacení částky 51.591.691,80 Kč klientem zhotoviteli Stavby ÚKS došlo ke zmenšení majetku klienta o tuto částku, a tato částka tak představuje jeho škodu. Nad rámec této částky je možné uvažovat dále (jako o škodě klienta) o

[1] KOVAŘÍK, Z. Obchodní zákoník. Komentář. Wolters Kluwer. Praha, 2009, komentář k ust. § 379

[2] Např. usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 25 Cdo 2222/2009 ze dne 13. 7. 2011

vícenákladech, které byl klient povinen uhradit v souvislosti se sporem vedeným u Rozhodčího soudu, zejména se jedná o náklady právního zastoupení. Také částka vynaložená klientem na zastupování v rozhodčím řízení totiž fakticky představuje zmenšení jeho majetku, tedy jeho škodu, která by nevznikla, pokud by nebylo rozhodčí řízení vedeno.

Dílčí závěr:

- **V daném případě je vzniklou skutečnou škodu klienta peněžní suma, kterou zaplatil zhotoviteli Stavby ÚKS na základě Rozhodčího nálezu, tj. částka 51.591.691,80 Kč, případně i další náklady klienta účelně vynaložené v souvislosti s rozhodčím řízením (zejména náklady právního zastoupení). O tuto částku se zmenšil majetek klienta. Škoda přitom klientovi vznikla okamžikem zaplacení uvedené částky.**

B) Porušení právní povinnosti projektantem

Dle konstantní rozhodovací praxe Nejvyššího soudu České republiky je porušením právní povinnosti míněn *objektivně vzniklý rozpor mezi tím, jak povinný skutečně jednal (případně opomenul jednat), a tím, jak jednat měl, aby dostál povinnosti ukládané mu právním předpisem či jinou právní skutečností* (viz. např. rozsudek NS 25 Cdo 2745/2017). ObchZ v ust. § 373 stanoví, že *„Kdo poruší svou povinnost ze závazkového vztahu, je povinen nahradit škodu tím způsobenou druhé straně…"*.

V námi posuzovaném případě hovoříme o porušení právní povinnosti projektanta, která byla založena smluvním ujednáním mezi klientem a projektantem. Nejedná se tedy o porušení povinnosti, kterou jedné ze stran smluvního vztahu ukládá přímo právní předpis, nýbrž Smlouva o dílo SUDOP. Povinnosti projektanta a případy jejich porušení je tak nezbytné posuzovat s ohledem na znění konkrétních ujednání Smlouvy o dílo SUDOP. Podstatným rysem obecné úpravy odpovědnosti za škodu v důsledku porušení smluvní povinnosti v ObchZ je dále fakt, že tato je založena na objektivním principu a není tak třeba zkoumat, zda v konkrétním případě byla smluvní povinnost porušena zaviněným či nezaviněným jednáním škůdce (projektanta). Škůdce se má ovšem možnost liberovat (vyvinit) za podmínek rozebraných níže pod písmenem D této právní analýzy.[3] Dále je však nutno dodat, že uvedené přesto nezbavuje klienta povinnosti prokázat, že k porušení smluvní povinnosti projektantem došlo.

Uzavřením Smlouvy o dílo SUDOP se projektant zavázal k řádnému zhotovení díla a jeho předání klientovi v dohodnutém termínu, přičemž předmětem plnění dle jejího čl. III bylo mimo jiné také vypracování zadávací dokumentace Stavby ÚKS v podrobnosti realizační projektové dokumentace. Při vypracování projektové dokumentace byl projektant dle Smlouvy o dílo SUDOP povinen volit nejvhodnější a nejekonomičtější řešení realizace Stavby ÚKS. Nezbytným předpokladem pro vyhotovení projektové dokumentace bylo provedení

[3] KOVAŘÍK, Z. Obchodní zákoník. Komentář. Wolters Kluwer. Praha, 2009, komentář k ust. § 373

inženýrsko-geologických průzkumů, na jejichž základě dochází ke zhodnocení geologického podloží v místě Stavby ÚKS a následné volbě vhodné technologie, prostřednictvím které bude samotná Stavba ÚKS realizována.

Není pochyb, že povinnost provést inženýrsko-geologické průzkumy na sebe projektant smluvně převzal, když v čl. III na straně druhé Smlouvy o dílo SUDOP je výslovně stanoveno, že předmětem plnění zakázky je také *„provedení podrobných IG průzkumů"*. V této souvislosti je třeba konstatovat, že ze zadávací dokumentace veřejné zakázky na výběr projektanta ani z jiných nám doručených podkladů nevyplývá, že by byl projektant jakkoliv zavázán k použití bezvýkopové technologie metodou tzv. mikrotunelování. Naopak byl to právě projektant, kdo ve své projektové dokumentaci metodu mikrotunelování zvolil. Pro zodpovězení, zda projektant porušil svou smluvní povinnost provést podrobné inženýrsko-geologické průzkumy, případně povinnost na základě získaných poznatků zvolit nejvhodnější a nejekonomičtější řešení realizace Stavby ÚKS, je třeba odborného posouzení. Za tímto účelem si klient nechal vyhotovit Znalecký posudek České geologické služby zn. SOG-441/017/2015 (dále též jen „**znalecký posudek ČGS**"), jehož předmětem bylo posouzení projektové dokumentace ve vazbě na provedený geologický průzkum. Závěry znaleckého posudku ČGS ve vztahu k činnosti projektanta na základě Smlouvy o dílo SUDOP jsou následující:

- projektant podal ke zvolené metodě bezvýkopové technologie (mikrotuneláže) neúplné informace;
- projektant opominul výsledky inženýrskogeologických průzkumů;
- projektant prakticky v celém dokumentu nerozvedl zjištěné geologické poměry, tedy objektivně nezhodnotil vhodnost nasazení mikrotuneláže;
- projektant měl vzít v úvahu i přes nevhodně interpretované geologické poměry možnost výskytu horninových poloh s třídou těžitelnosti 5;
- provedený inženýrsko-geologický průzkum byl svým rozsahem, který byl navržen projektantem, pro analýzu geologických poměrů v místě stavby nedostatečný (znalecký posudek ČGS jej označuje spíše za předběžný);
- projektant objektivně nezhodnotil vhodnost geologických poměrů pro nasazení technologie mikrotuneláže.

Při posouzení závěrů znaleckého posudku ČGS je třeba vycházet ze skutečnosti, že projektant je osobou odborně způsobilou k projektování staveb. Vzhledem k tomu, že povinností projektanta dle Smlouvy o dílo SUDOP bylo mimo jiné řádné vypracování projektové dokumentace Stavby ÚKS v rozsahu DSP a vypracování zadávací dokumentace Stavby ÚKS v podrobnosti realizační projektové dokumentace, a tyto dokumenty obsahovaly dle znaleckého posudku ČGS vady, došlo tedy ze strany projektanta k porušení povinnosti ze závazkového vztahu s objednatelem (klientem). Ze znaleckého posudku ČGS rovněž vyplývá, že smluvní povinnost projektanta k provedení podrobných inženýrsko-geologických

průzkumů splněna nebyla, když tyto byly provedeny ve zjevně nedostatečném rozsahu a za využití některých nerelevantních historických údajů (využití některých starých sond, které byly provedeny v odlišné hloubce). Dále lze na základě znaleckého posudku ČGS konstatovat, že smluvní povinnost projektanta k volbě nejvhodnějšího a nejekonomičtějšího řešení realizace Stavby ÚKS splněna nebyla, když zvolená metoda realizace Stavby ÚKS formou mikrotuneláže se následně ukázala jako nerealizovatelná.

Na základě shora uvedených informací vycházejících z obsahu závazku projektanta stanoveného Smlouvou o dílo SUDOP a ze zjištění o vadách projektové dokumentace konstatovaných ve znaleckém posudku ČGS lze dospět (bez dalšího odborného zkoumání) k názoru, že v posuzovaném případě došlo k porušení smluvních povinností projektanta.

Dílčí závěr:

- **Vzhledem k tomu, že povinností projektanta dle Smlouvy o dílo SUDOP bylo mimo jiné řádné vypracování projektové dokumentace Stavby ÚKS v rozsahu DSP a vypracování zadávací dokumentace Stavby ÚKS v podrobnosti realizační projektové dokumentace, a tyto projektantem vyhotovené dokumenty obsahovaly dle znaleckého posudku ČGS (a Rozhodčího nálezu) vady, došlo ze strany projektanta k porušení povinnosti ze závazkového vztahu s klientem založeného Smlouvou o dílo SUDOP.**

C) Příčinná souvislost mezi vznikem škody na straně klienta a porušením právní povinnosti projektantem

Třetím předpokladem vzniku odpovědnostního vztahu mezi klientem a projektantem je existence příčinné souvislosti mezi vznikem škody na straně klienta a porušením právní povinnosti projektantem. Tato příčinná souvislost je dána v situaci, kdy poškozenému vzniklá škoda je následkem porušení právní povinnosti škůdce. Jinými slovy, bez porušení povinnosti škůdcem by škoda poškozenému nevznikla. Posouzení skutečnosti, zda je v daném případě dána příčinná souvislost, je toliko otázkou skutkovou, nikoliv právní a je nezbytné ji v každém případě posuzovat individuálně s přihlédnutím k okolnostem daného případu. Existence příčinné souvislosti současně není vyloučena tím, že porušení právní povinnosti není jedinou příčinou, je však nezbytné, aby dané porušení právní povinnosti dosahovalo ve vztahu ke vzniklé škodě takové intenzity, že je zřejmá její věcná souvislost.

Pro posouzení, zda je v analyzovaném případě naplněna příčinná souvislost, je nutné vycházet z výše uvedených faktických informací a daného skutkového průběhu. Základním předpokladem realizace Stavby ÚKS bylo vyhotovení projektové dokumentace. Vzhledem k tomu, že projektová činnost vyžaduje odbornou kvalifikaci, uzavřel klient s projektantem Smlouvu o dílo SUDOP, v níž se projektant zavázal k vyhotovení projektové dokumentace a zadávací dokumentace v podrobnosti realizační projektové dokumentace, jakožto základního dokumentu rozhodného pro vyhotovení nabídek potenciálních uchazečů o veřejnou zakázku s názvem „*Úslavský kanalizační sběrač – 2. Etapa, 1. Fáze*", jejíž předmětem byla realizace

Stavby ÚKS, a která byla dále závazným technickým podkladem pro zhotovitele Stavby ÚKS při samotné realizaci. Projektová dokumentace zpracovaná projektantem obsahovala rozhodnutí o volbě bezvýkopové technologie formou mikrotuneláže. Jak podrobně rozebíráme v bodě B) výše, toto rozhodnutí bylo dle znaleckého posudku ČGS nesprávné a vedlo ke vzniku škody na straně zhotovitele Stavby ÚKS.

Jsme názoru, že projektantem vadně vyhotovená projektová dokumentace, jež dostatečně nereflektovala geologické podmínky v místě Stavby ÚKS, byla přímou příčinou komplikací, které se při realizaci Stavby ÚKS objevily a které ve svém důsledku vyústily ve spor řešený u Rozhodčího soudu a ve vznik povinnosti klienta uhradit zhotoviteli Stavby ÚKS jemu vzniklé vícenáklady. Jinými slovy, pokud by projektová dokumentace byla projektantem zpracována řádně (bezvadně), vícenáklady by klientovi nevznikly.

Do úvahy je však třeba vzít rovněž ustanovení obsažená v ObchZ na ochranu škůdce, jehož jednání nebo opomenutí vedlo ke vzniku škody. Dle obecného ust. § 376 ObchZ nemá poškozený nárok na náhradu škody, pokud nesplnění povinností škůdce bylo způsobeno jednáním poškozeného nebo nedostatkem součinnosti, ke které byl poškozený povinen. Klient požadoval na základě Smlouvy o dílo SUDOP po projektantovi komplexní provedení díla spočívající v provedení inženýrsko-geologických průzkumů, ve vyhotovení projektové dokumentace a navazující zadávací dokumentace Stavby ÚKS. Z obdržených podkladů nevyplývá, že by klient v postavení objednatele uvedeného díla neposkytl projektantovi v některém okamžiku realizace díla požadovanou součinnost nebo se jinak svým jednáním podílel na vzniku škody. Je rovněž nutné připomenout, že Smlouva o dílo SUDOP byla s projektantem uzavřena na základě zadávacího řízení realizovaného na základě zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů. V souladu s uvedeným zákonem měl projektant možnost požádat ve fázi zadávacího řízení klienta jako objednatele o vysvětlení nejasností a pochybností vztahujících se k zadávacím podmínkám. V rámci rozhodčího řízení zhotovitel stavby argumentoval také nekvalifikovaným TDI klienta. Tuto argumentaci lze předpokládat také při případném sporu o náhradu škody s projektantem. Nejsme však právního názoru, že by případná nekvalifikovanost TDI klienta na Stavbě ÚKS mohla sama o sobě zbavit projektanta odpovědnosti za škodu způsobenou klientovi v důsledku zpracování vadné projektové dokumentace. Vadnost projektové dokumentace ve výběru vhodné technologie nemohl TDI klienta zhojit. Domníváme se tedy, že nejsou naplněny předpoklady pro aplikaci ust. § 376 ObchZ ve smyslu omezení nebo vyloučení nároku klienta na náhradu škody vůči projektantovi.

ObchZ dále omezuje nárok poškozeného na náhradu škody taktéž v ust. § 382, a to co do části škody, jež byla způsobena nesplněním jeho povinnosti stanovené právními předpisy vydanými za účelem předcházení vzniku škody nebo omezení jejího rozsahu. Obdobně ust. § 384 ObchZ stanoví povinnost osobě, které hrozí škoda, učinit s přihlédnutím k okolnostem případu opatření potřebné k odvrácení hrozící škody nebo k jejímu zmírnění, pokud tuto povinnost nesplní, není škůdce povinen k náhradě vzniklé škody. Obecně se jedná o situace, kdy škoda vznikne (rovněž) z důvodu nesplnění prevenční povinnosti poškozeným. Jak

doplňuje odborná literatura[4], *důsledek nesplnění prevenční povinnosti je očekávatelný, snižuje nebo podle okolností i zcela vylučuje nárok poškozeného na náhradu škody. Škodám je totiž nutno především čelit a teprve nelze-li jinak, je nahrazovat*. Jak stanoví také ust. § 415 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, každý je povinen počínat si tak, aby nedocházelo ke škodám na majetku. Lze předpokládat, že projektant při případném sporu o náhradu škody vedeném s klientem bude argumentovat nesplněním prevenční povinnosti klienta, když bude tvrdit, že při splnění prevenční povinnosti klientem (při přijetí vhodných opatření k odvrácení nebo zmírnění škody) by byla výše vzniklé škody podstatně nižší.

Smlouva o dílo POHL byla se zhotovitelem Stavby ÚKS uzavřena dne 26. 3. 2014. Zhotovitel se obrátil na klienta ohledně problémů při provádění díla dopisem poprvé dne 24. 9. 2014, první zmínka problémů při ražení Stavby ÚKS ve stavebním deníku je ze dne 9. 9. 2014. Znalecký posudek ČGS ohledně geologických podmínek v místě Stavby ÚKS byl na objednávku klienta zpracován dne 5. 2. 2015 a až dne 13. 8. 2015 byl mezi zhotovitelem a objednatelem uzavřen dodatek č. 1 ke Smlouvě o dílo POHL, který reflektoval odlišné geologické podmínky v místě provádění Stavby ÚKS, než byly předvídány v projektové dokumentaci. Pokud by projektant při případném sporu o náhradu škody s klientem argumentoval nesplněním prevenční povinnosti klienta ve smyslu ust. § 382 a ust. § 384 ObchZ, musel by prokázat, že (a) z obecné prevenční povinnosti vyplývala v určitém okamžiku provádění Stavby ÚKS povinnost klienta jednat určitým způsobem, resp. přijmout určitá opatření ke zmírnění škody (např. zastavit zcela Stavbu ÚKS) a (b) kdyby klient takto bezodkladně jednal, škoda by co do určitého rozsahu nevznikla, (byla by ve výsledku nižší). Obecně je pro škůdce poměrně složité nedodržení prevenční povinnosti poškozeného v soudním řízení prokázat; pokud by se to však projektantovi povedlo, byl by nárok klienta na náhradu škody vůči projektantovi o danou částku ponížen, resp. žaloba by byla co do části zamítnuta.

Dílčí závěr:

- **S ohledem na skutkový stav jsme názoru, že projektantem vadně (dle závěrů posudku ČGS) vyhotovená projektová dokumentace, jež dostatečně nereflektovala geologické podmínky v místě Stavby ÚKS, byla přímou příčinou komplikací, které se při realizaci Stavby ÚKS objevily, a ve svém důsledku vyústily ve vícenáklady zhotovitele v souvislosti s realizací Stavby ÚKS a ve vznik povinnosti klienta uhradit zhotoviteli tyto vícenáklady představující vzniklou škodu. Předpoklad existence příčinné souvislosti mezi porušením právní povinnosti projektantem a vznikem škody na straně klienta tak považujeme za naplněný.**
- **Pokud by projektant při případném sporu o náhradu škody s klientem**

[4] KOVAŘÍK, Z. Obchodní zákoník. Komentář. Wolters Kluwer. Praha, 2009, komentář k ust. § 389

argumentoval nesplněním prevenční povinnosti klienta ve smyslu ust. § 382 a § 384 ObchZ, musel by prokázat, že (a) z obecné prevenční povinnosti vyplývala v určitém okamžiku provádění Stavby ÚKS povinnost klienta jednat určitým způsobem, resp. přijmout určité opatření ke zmírnění škody a (b) kdyby klient takto bezodkladně jednal, škoda by co do určitého rozsahu nevznikla. Prokázání porušení prevenční povinnosti klienta projektantem v soudním řízení však považujeme pro projektanta za velmi obtížné.

D) Neexistence okolností vylučujících odpovědnost projektanta

Posledním předpokladem vzniku odpovědnosti za škodu, který se od předcházejících liší svým negativním vymezením, je neexistence okolností vylučujících odpovědnost (tzv. liberačních důvodů). K vyloučení odpovědnosti škůdce dochází, jestliže do očekávaného průběhu věcí zasáhla vnější okolnost, kterou ten, kdo je zavázán, nemohl překonat, ani ji v době vzniku závazku nemohl předvídat. Při posouzení, zda mohl překážku překonat, se nevychází z jeho okamžitých a zvláštních poměrů, není tu tedy hledisko subjektivní, ale vychází se z posouzení, zda to bylo možné při vynaložení péče, kterou lze od podnikatele obecně očekávat. Z použití výrazu „rozumně předpokládat" plyne, že se dává možnost posouzení konkrétních okolností.[5]

Ačkoliv se tak v případě právní úpravy odpovědnosti za škodu v ObchZ jedná o odpovědnost objektivní povahy (nevyžaduje se zavinění škůdce), nelze ji zaměňovat s odpovědnostní absolutní, když právě při naplnění okolností vylučujících odpovědnost poškozenému nárok na náhradu škody nevznikne. Na rozdíl od předcházejících předpokladů vzniku odpovědnosti za škodu, kdy prokázání jejich naplnění leží na straně poškozeného, je však v případě okolností vylučujících odpovědnost situace opačná a jejich existenci je povinen prokázat škůdce. Škůdce je přitom povinen prokázat naplnění všech uvedených znaků okolnosti vylučující odpovědnost.

Z nám dostupných informací nelze usuzovat, že by v průběhu realizace Smlouvy o dílo SUDOP vyvstala na straně projektanta překážka:

- která vznikla nezávisle na jeho vůli;
- která mu bránila ve splnění jeho povinností stanovených Smlouvou o dílo SUDOP; a
- u níž nelze rozumně předpokládat, že by ji nebo její následky odvrátil nebo překonal a dále že by ji v době uzavření Smlouvy o dílo SUDOP předvídal.

[5] ŠTENGLOVÁ, I., PLÍVA, S., HAVEL, B.l, MACEK, J., TOMSA, M., PEKÁREK, M., ZUNT, V., BARTOŠÍKOVÁ, M., MUNKOVÁ, J.. Obchodní zákoník. 13.vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2010, s. 1039.

Dílčí závěr:

- **Na základě nám dostupných informací a obdržených podkladů nejsme názoru, že by v daném případě byla dána okolnost vylučující odpovědnost projektanta za škodu způsobenou klientovi dodáním vadné projektové dokumentace.**

Odpověď na dotaz č. 2)

V případě, že je projektant odpovědný objednateli za škodu, kdy dojde k promlčení pohledávky objednatele na náhradu takové škody?

Obecnou právní úpravu institutu promlčení v obchodněprávních závazkových vztazích obsahuje ust. § 387 a násl. ObchZ. Obecně lze účinky promlčení pro právo na plnění charakterizovat tak, že promlčené právo nezaniká, ale je oslabeno, stává se tzv. naturální obligací. Oslabení se projevuje v tom, že promlčené právo soud nepřizná nebo neuzná, jestliže povinná osoba vznese oprávněně námitku promlčení.[6]

Promlčecí dobu dále dělíme dle skutečností rozhodných pro počátek jejího běhu a délky trvání na promlčecí dobu subjektivní a objektivní. Subjektivní promlčecí doba činí v případě práva na náhradu škody dle ust. § 397 ObchZ čtyři (4) roky a počátek jejího běhu je dle ust. § 398 ObchZ spojen s momentem, „*kdy se poškozený dozvěděl nebo mohl dozvědět o škodě a o tom, kdo je povinen k její náhradě*". Objektivní promlčecí doba poté činí v případě práva na náhradu škody dle ust. § 398 ObchZ deset (10) let a počátek jejího běhu je spojen s momentem, „*kdy došlo k porušení povinnosti*". K promlčení nároku dochází uplynutím první z uvedených lhůt.

Pro účely posouzení momentu, kdy projektantovi vznikne oprávnění vznést námitku promlčení vůči nárokům klienta z titulu odpovědnosti za škodu způsobenou vadným projektem, je nezbytné určit počátek běhu subjektivní a objektivní promlčecí doby v daném případě.

Subjektivní promlčecí doba, jak vyplývá z výše uvedeného, počíná běžet dnem, kdy jsou kumulativně splněny dvě základní podmínky. Těmito jsou vědomost klienta o vzniku škody a znalost osoby, která je povinna škodu nahradit. Pro vědomost o škodě se nevyžaduje znát její přesnou výši, současně však nestačí pouze vědomost o tom, že škoda vznikla, aniž by poškozený znal alespoň její přibližný rozsah, který by mu umožňoval uplatnit nárok na její náhradu.[7] Jak již bylo uvedeno v předcházející části právní analýzy, škodou, která v tomto případě klientovi vznikla, rozumíme peněžní sumu, o kterou se zmenšil majetek klienta

[6] ŠTENGLOVÁ, I., PLÍVA, S., HAVEL, B.l, MACEK, J., TOMSA, M., PEKÁREK, M., ZUNT, V., BARTOŠÍKOVÁ, M., MUNKOVÁ, J.. Obchodní zákoník. 13.vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2010, s. 1051.

[7] Tamtéž, s. 1061

v důsledku splnění povinností uložených mu Rozhodčím nálezem a případné s tím související náklady (zejm. náklady právního zastoupení).

Nejvyšší soud v obdobném případě[8] regresního uplatnění nároku na náhradu škody[9] dospěl k závěru, že *„pro počátek běhu subjektivní promlčecí doby je rozhodný okamžik, kdy se žalobkyně skutečně dozvěděla o škodě a o tom, kdo za ni odpovídá, což podle skutkových zjištění soudu bylo v posuzovaném případě až na základě informace z pravomocného rozsudku Okresního soudu Praha-východ, sp. zn. 11 C 62/2008."* V dalších případech[10] Nejvyšší soud naopak konstatoval, že *„Judikaturou podaný výklad implikuje závěr, podle něhož se věřitel o vzniku škody spočívající v tom, že jeho pohledávka není a nebude již dlužníkem uspokojena, dozví tehdy, zjistí-li skutkové okolnosti, z nichž lze dovodit vznik škody, není tudíž pro takové zjištění nezbytné, aby o této pohledávce bylo vydáno (pro věřitele nepříznivé) rozhodnutí soudu. Pro potřeby výkladu ustanovení § 398 obch. zák. jsou pak tyto judikatorní závěry nepochybně využitelné mutantis mutandis; pojí-li toto ustanovení počátek běhu subjektivní promlčecí doby též s okamžikem, kdy se poškozený mohl dozvědět o škodě a o tom, kdo je povinen k její náhradě, pak je bez dalšího zřejmé, že půjde o okamžik, kdy poškozený mohl zjistit skutkové okolnosti, z nichž lze dovodit vznik škody."* Z judikatury tedy obecně vyplývá, že vědomost poškozeného o vzniku škody a osobě škůdce je třeba vždy posuzovat s ohledem na skutkové okolnosti konkrétního případu.

Přestože si klient v posuzovaném případu byl již v průběhu rozhodčího řízení vědom přibližné výše nároků uplatňovaných zhotovitelem stavby, není dle našeho názoru tento stav možné považovat za vědomost klienta o vzniku škody, když klient považoval uplatňované nároky po celou dobu trvání rozhodčího řízení za neoprávněné, o čemž svědčí jím činěné procesní úkony v řízení. Okamžikem, kdy se klient skutečně dozvěděl o vzniku škody, byl dle našeho přesvědčení den doručení Rozhodčího nálezu klientovi, tj. 15. 11. 2018. Ačkoliv reálně klientovi škoda vznikla až okamžikem zaplacení částky dle Rozhodčího nálezu zhotoviteli, již od okamžiku doručení Rozhodčího nálezu bylo nepochybné, že škoda klientovi vznikne.

Okamžik vědomosti klienta o původci vzniklé škody je dle našeho názoru rovněž nutné ztotožnit s okamžikem doručení Rozhodčího nálezu klientovi. Klient si byl vědom vad projektové dokumentace již od okamžiku doručení znaleckého posudku ČGS, ale v té době ještě de našeho názoru nevěděl a nemohl vědět, že mu v důsledku těchto vad vznikne škoda. Jakmile mu však byl doručen Rozhodčí nález, z nějž vyplývala povinnost uhradit vzniklou školu zhotoviteli, získal klient vědomost o výši mu vzniklé škody a o škůdci (projektantovi). Dle našeho názoru tak počala čtyřletá subjektivní promlčecí doba běžet dne 15. 11. 2018 a k jejímu uplynutí tak dojde dne 15. 11. 2022.

Objektivní promlčecí doba počíná běžet dnem, kdy došlo k porušení právní povinnosti. Porušením povinnosti je v daném případě dodání projektové dokumentace projektantem

[8] Rozhodnutí Nejvyššího soudu č. j. 23 Cdo 576/2015-88 ze dne 7. 4. 2015

[9] V uvedeném případě se jednalo o škodu způsobenou vadou výrobku

[10] Např. usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 32 Cdo 513/2015 ze dne 29. 6. 2015

v rozporu se smluvním závazkem projektanta založeným na základě Smlouvy o dílo SUDOP. Za přesný okamžik, kdy došlo k porušení smluvní povinnosti projektanta, je tak nutno považovat den předání projektové dokumentace, když právě tímto dnem porušil projektant svoji povinnost dodat klientovi řádně provedené dílo ve smyslu ust. § 554 odst. 1 ObchZ. K předání projektové dokumentace klientovi došlo v druhém pololetí roku 2012, tedy objektivní promlčecí lhůta uplyne v druhém pololetí roku 2022.

Z výše uvedeného vyplývá, že případný nárok klienta vůči projektantovi na náhradu škody způsobené vadnou projektovou dokumentací nebude promlčen dříve, než v průběhu roku 2022.

Dílčí závěr:

- **K promlčení nároku na náhradu škody v režimu ObchZ dochází uplynutím čtyřleté subjektivní promlčecí doby (běžící od okamžiku, kdy se poškozený dozvěděl o škodě a osobě škůdce), nejpozději však uplynutím desetileté objektivní promlčecí doby (běžící od okamžiku porušení právní povinnosti).**
- **Přestože si klient v posuzovaném případu byl již v průběhu rozhodčího řízení vědom výše nároků uplatňovaných zhotovitelem Stavby ÚKS, není dle našeho názoru tento stav možné považovat za vědomost klienta o vzniku škody, když klient považoval uplatňované nároky po celou dobu trvání rozhodčího řízení za neoprávněné a neuznával je, o čemž svědčí jím činěné procesní úkony v řízení. Okamžikem, kdy se klient skutečně dozvěděl o vzniku škody, byl dle našeho přesvědčení den doručení Rozhodčího nálezu klientovi, tj. 15. 11. 2018.**
- **K porušení právní povinnosti projektantem došlo předáním vadné projektové dokumentace klientovi v druhém pololetí roku 2012.**
- **Případný nárok klienta vůči projektantovi na náhradu škody způsobené vadnou projektovou dokumentací nebude promlčen dříve, než v průběhu druhého pololetí roku 2022.**

C.2 Odpověď na dotaz č. 3)

V případě, že je projektant odpovědný objednateli za škodu, jaký je odhad úspěšnosti objednatele v soudním sporu o náhradu takové škody?

Z odpovědi na dotaz 1) vyplývá, že dle našeho názoru jsou v daném případě naplněny všechny předpoklady odpovědnosti projektanta za škodu vyžadované relevantní právní úpravou náhrady škody v ObchZ, tj. vznik škody, porušení právní povinnosti, příčinná souvislost mezi vznikem škody a porušením právní povinnosti a neexistence okolností vylučujících odpovědnost.

Je ovšem třeba vzít v úvahu, že naplněním těchto předpokladů se Rozhodčí soud v Rozhodčím nálezu prakticky nezabýval a že v případném občanském soudním řízení o náhradu škody nebude soud vázán právními názory Rozhodčího soudu uvedenými v odůvodnění Rozhodčího nálezu. To vyplývá z ust. § 135 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „**OSŘ**"), a z konstantní judikatury k němu (viz např. rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 33 Cdo 4721/2017 ze dne 28. 8. 2018); v této souvislosti je třeba vzít v úvahu zejména skutečnost, že v občanském soudním řízení o náhradu škody nepůjde o spor mezi týmiž účastníky jako v rozhodčím řízení.

Lze důvodně očekávat, že se procesní obrana projektanta v občanském soudním řízení o náhradu škody zaměří na již zmíněná prevenční ustanovení ObchZ vylučující nárok na náhradu škody, a to na jeho ustanovení § 376 (z hlediska neposkytnutí součinnosti objednatelem), § 382 (z hlediska neplnění povinností objednatele k předcházení vzniku škody nebo omezení jejího rozsahu) a 384 (z hlediska nesplnění povinností objednatele učinit opatření k odvrácení škody nebo k jejímu zmírnění). Uvedená prevenční ustanovení ObchZ nebyla předmětem dokazování v rozhodčím řízení. Rozhodčí senát se vyjadřoval pouze k otázce součinnosti, které je věnována naše odpověď na dotaz č. 4) této právní analýzy. Kromě přesvědčení, že „*statutární město Plzeň neposkytlo zhotoviteli řádnou součinnost*", došel Rozhodčí senát k názoru, že „*žalovaný měl a mohl vědět (kdyby se více věnoval zadávací dokumentaci a pracoval i prostřednictvím svých pracovníků více s řádnou péčí), že mikrotuneláž není v tomto případě vhodná*". Tyto názory Rozhodčího soudu k otázce součinnosti objednatele mohou, pokud dojde k obdobným závěrům i soud v občanském soudním řízení o náhradu škody, oslabit pozici objednatele jako žalobce, a to i ve vztahu k příčinné souvislosti mezi vznikem škody a porušením právní povinnosti projektanta.

V rámci procesní obrany projektanta nelze teoreticky vyloučit ani jeho argumentaci, že metoda mikrotuneláže mu byla závazným způsobem určena klientem a nemohl ji proto měnit. Tuto argumentaci považujeme za zcela nedůvodnou, resp. nepodloženou (z nám dostupných zdrojů), jak vyplývá již z odpovědi v kapitole C.1.2 bodu B) této právní analýzy.

Dílčí závěr:

- **Podle našeho názoru lze předpokládat, že v případném soudním řízení vedeném klientem proti projektantovi o náhradu škody by měl být klient s největší pravděpodobností schopen prokázat, že jsou splněny všechny předpoklady odpovědnosti projektanta za škodu.**
- **Výsledek dokazování v soudním řízení proti projektantovi nicméně předjímat nelze, protože soud nebude vázán právními názory Rozhodčího soudu uvedenými v odůvodnění Rozhodčího nálezu a může tedy dospět k odlišným právním závěrům.**
- **Předmětem dokazování v rozhodčím řízení nebyly prevenční ustanovení ObchZ vylučující nárok poškozeného na náhradu škody, konkrétně § 376, 382 a 384. Otázka součinnosti klienta byla předmětem posouzení Rozhodčího soudu pouze ve vztahu k provádění díla zhotovitelem Stavby ÚKS; právní závěry Rozhodčího soudu v odůvodnění Rozhodčího soudu mohou oslabit pozici objednatele jako žalobce v občanském soudním řízení o náhradu škody vedeném proti projektantovi.**
- **Na základě výše uvedených skutečností zastáváme právní názor, že co do základu nároku na náhradu škody vůči projektantovi by klient mohl být v občanském soudním řízení s největší pravděpodobností úspěšný. Co do výše přiznaného nároku a dalších skutkových okolností nelze však úspěšnost objednatele v tomto sporu jakkoliv předjímat.**

C.3 Odpověď na dotaz č. 4)

V odůvodnění Rozhodčího nálezu je uvedeno, že důvodem pro odpovědnost žalovaného za škodu je mimo jiné i neposkytnutí řádné součinnosti zhotoviteli stavby, aniž by toto bylo dále rozvedeno. Můžete uvést při znalosti podkladů pro rozhodčí řízení, na základě čeho Rozhodčí soud dospěl k takovému závěru? V čem konkrétně žalovaný jako objednatel neposkytl zhotoviteli stavby řádně součinnost?

Rozhodčí nález se zabývá otázkou součinnosti ve svém odůvodnění na str. 10 (poslední odstavec zdola) v rámci odpovědi na spornou otázku, kterou navrhl žalobce – zhotovitel Stavby ÚKS na výzvu Rozhodčího soudu. Konkrétně se jednalo o otázku, „*zda porušilo statutární město Plzeň ustanovení § 1975 zákona č. 89/2012 Sb., a je tedy povinno k náhradě škody*." Sporné otázky jsou účastníci rozhodčího řízení podle řádu Rozhodčího soudu na jeho výzvu povinni navrhnout, přičemž s pomocí takto navržených otázek provádí Rozhodčí soud následně dokazování. V rámci procesu dokazování se Rozhodčí soud zabýval celkem třinácti (13) navrženými otázkami, z toho osm (8) z nich bylo navrženo klientem jako žalovaným.

V odpovědi na výše citovanou otázku bylo v Rozhodčím nálezu uvedeno: „*Rozhodčí senát je přesvědčen, že žalovaný, statutární město Plzeň, neposkytlo žalobci řádnou součinnost. Tomu*

svědčí jak písemné důkazy, tak výpovědi svědků." Primárně je k takovému odůvodnění nutno uvést, že v občanském soudním řízení by toto odůvodnění dle našeho přesvědčení naprosto neobstálo; soud v občanském soudním řízení musí respektovat ustanovení § 157 odst. 2 OSŘ, podle něhož v odůvodnění rozsudku soud stručně a jasně vyloží, které skutečnosti byly prokázány, a které nikoli, o které důkazy opřel svá skutková zjištění a jakými úvahami se při hodnocení důkazů řídil, proč neprovedl další důkazy, jaký závěr učinil o skutkovém stavu a jak věc posoudil po právní stránce. Pouhý obecný odkaz soudu jak na písemné důkazy, tak na výpovědi svědků, by zakládal nepřezkoumatelnost rozhodnutí soudu (viz např. rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Odo 609/2002 ze dne 19. 3. 2003). Tuto skutečnost uvádíme i z toho důvodu, že od počátku rozhodčího řízení předkládal žalobce listinné důkazy, které podle něj potvrzovaly neposkytnutí řádné součinnosti ze strany žalovaného, žalovaný důkazy a tvrzení žalobce vyvracel a předkládal listinné důkazy, které naopak měly vést Rozhodčí soud k závěru, že žalovaný součinnost žalobci k provedení díla řádně poskytoval. V rozhodčím řízení vypovídali čtyři (4) svědci, z toho dva (2) navržení žalobcem a dva (2) navržení žalovaným. Podle našeho názoru pouze svědci navržení žalobcem vypovídali na podporu tvrzení, že ze strany žalovaného nebyla poskytnuta řádná součinnost. Při ústním projednávání věci před Rozhodčím soudem nebylo ze strany Rozhodčího soudu prováděno žádné hodnocení jednotlivých důkazů a jejich hodnocení lze pouze nepřímo dovozovat z odpovědí Rozhodčího soudu na sporné otázky v odůvodnění Rozhodčího nálezu.

Ze znalosti podkladů předložených účastníky v rozhodčím řízení a zejména ze znalosti právní argumentace žalobce v jeho průběhu dále uvádíme skutečnosti, které podle našeho názoru dovedly Rozhodčí soud k závěru, že žalovaný neposkytl žalobci řádnou součinnost.

Předmětná sporná otázka navržená žalobcem byla položena Rozhodčímu soudu na základě žalobcovy předchozí právní argumentace, která byla uvedena již v rozhodčí žalobě. Podle této právní argumentace patří dle ust. § 1975 NOZ k základním povinnostem objednatele (žalovaného) vyplývajícím ze závazkového vztahu založeného smlouvou o dílo povinnost umožnit zhotoviteli (žalobci) nerušeně provést dílo sjednaným způsobem a ve sjednaném čase. V této souvislosti žalobce konstatoval, že uvedená povinnost objednatele zahrnuje součinnost nutnou k tomu, aby zhotovitel mohl splnit svoji povinnost provést dílo, přičemž nezajištění správné a bezchybné projektové dokumentace pak představuje porušení této povinnosti ze strany objednatele. Žalobce řádné neposkytnutí součinnosti spojoval s vadnou projektovou dokumentací. V této souvislosti žalobce vyjádřil právní názor, že pokud by objednatelem dodaná projektová dokumentace byla správná (bezvadná), ke škodě by nedošlo, a to zejména z těchto důvodů:

1) ve vazbě na řádný geologický průzkum oblasti by bylo zjištěno, že v této oblasti je metoda mikrotuneláže neproveditelná, případně proveditelná jen s velkými náklady a provedení díla tímto způsobem je nehospodárné;

2) žalovanému by bylo zřejmé, že není možné dílo řádně zhotovit v ceně a v termínech uvedených v nabídkách uchazečů o zhotovení díla;

3) nebyl by kladen důraz na zhotovení díla mikrotuneláží, což by jistě ovlivnilo okruh uchazečů o veřejnou zakázku, cenovou nabídku uchazečů.

Skutečnost, že projektová dokumentace byla nesprávná, byla potvrzena dalšími odbornými podklady předloženými v rozhodčím řízení, včetně znaleckého posudku ČGS zpracovaného na objednávku klienta. Rozhodčí soud neakceptoval procesní obranu žalovaného (klienta), že nesprávná projektová dokumentace jako součást zadávací dokumentace má povahu nevhodného příkazu, který dal zhotoviteli objednatel dle § 2594 odst. 1 NOZ; v takovém případě byl zhotovitel, jakožto odborník, povinen postupovat podle ustanovení § 2594 odst. 2 NOZ, tj. nepokračovat v provádění díla, upozornit objednatele na nevhodnost příkazu a práce v nezbytném rozsahu přerušit. Poskytnutí nesprávné projektové dokumentace nelze bez dalšího považovat za neposkytnutí součinnosti ze strany objednatele pro řádné a včasné provedení díla, nicméně podle našeho názoru k této skutečnosti Rozhodčí soud při formulaci svého přesvědčení o neposkytnutí řádné součinnosti ze strany žalovaného přihlédl.

Kromě vadné projektové dokumentace žalobce (zhotovitel Stavby ÚKS) od počátku rozhodčího řízení tvrdil, že žalovaný (klient) žádným způsobem nereagoval na problémy, které nastaly při realizaci díla (Stavby ÚKS) a na které žalovaný opakovaně upozorňoval, a to až do jednání, které se konalo 18. 2. 2015. Toto tvrzení, které se také vztahuje k součinnosti žalovaného při provádění díla, vyvracel žalovaný (klient) detailním popisem zásadních úkonů objednatele a zhotovitele od předání staveniště (24. 3. 2014) do 18. 2. 2015. Žalobce byl v prodlení více než tři (3) měsíce se zahájením provádění díla. Toto počáteční prodlení nemohlo být způsobeno odlišnými geologickými podmínkami. Žalovaný v inkriminovaném období poskytoval žalobci součinnost prostřednictvím technického dozoru investora, problémy byly řešeny i v rámci kontrolních dnů. Žalovaný neměl v té době žádný důvod pochybovat o nevhodnosti realizace stavby metodou mikrotuneláže. Žalobce se v uvedeném období obrátil na žalovaného třemi (3) dopisy, a to ze dne 24. 9. 2014, 18. 11. 2014 a 17. 12. 2014 a nechal zpracovat geofyzikální průzkum spol. SAMSON Praha s.r.o.; ta ve své závěrečné zprávě z ledna 2015 potvrdila, že výskyt velmi tvrdých hornin v trase je spíše nepředvídatelný, nicméně neobsahovala žádné závěry k dalšímu technologickému postupu. Na tuto zprávu reagoval žalovaný (klient) zadáním znaleckého posudku ČGS dne 9. 1. 2015. Ten byl dokončen a předán objednateli dne 5. 2. 2015. Teprve znaleckým posudkem ČGS bylo postaveno najisto, že vzhledem ke zjištěným geologickým podmínkám není pro realizaci díla vhodná metoda mikrotuneláže. Výše uvedené skutečnosti podle našeho názoru nepotvrdily tvrzení žalobce, že ze strany žalovaného nebyla v uvedeném období poskytována žalobci řádná součinnost; tento názor ostatně žalovaný (klient) také opakovaně uplatnil i v rozhodčím řízení.

Podle našeho názoru ovšem Rozhodčí soud vzal při hodnocení důkazů v úvahu, že při prvních problémech s geologickými podmínkami místa plnění nebylo na dopisy žalobce ze dne 24. 9., 18. 11. a 17. 12. 2014 reagováno ze strany žalovaného stejnou formou, když v této době docházelo pouze k ústním jednáním zástupců žalobce s vedoucím odboru investic

žalovaného, Ing. Kauckým. Z hlediska důkazního měly zřejmě pro Rozhodčí soud větší váhu písemná upozornění žalobce ve formě dopisů.

Dílčí závěr:

- **Rozhodčí senát konstatoval v odůvodnění Rozhodčího nálezu, že je přesvědčen, že žalovaný neposkytl žalobci řádnou součinnost při provádění díla, neboť tomu svědčí jak písemné důkazy, tak i výpovědi svědků. Takový závěr by v občanském soudním řízení dle našeho přesvědčení neobstál pro nepřezkoumatelnost a nemá ani zcela dostatečnou oporu v důkazech předložených účastníky sporu v rozhodčím řízení.**
- **Žalobce své tvrzení o neposkytnutí řádné součinnosti ze strany žalovaného opíral o vadnou projektovou dokumentací. Vadnost projektové dokumentace byla sice potvrzena i znaleckým posudkem ČGS, ale tuto skutečnost nelze bez dalšího považovat za neposkytnutí řádné součinnosti objednatelem pro provedení díla. Podle našeho názoru však Rozhodčí soud k této skutečnosti při posuzování součinnosti objednatele přihlédl.**
- **Rozhodčí soud při posuzování součinnosti objednatele také hodnotil důkazy k tvrzení žalobce, že žalovaný (klient) žádným způsobem nereagoval na problémy, které nastaly při realizaci díla a na které žalobce opakovaně žalovaného upozorňoval, a to až do jednání konaného dne 18. 2. 2015. Tyto důkazy podle našeho názoru uvedené tvrzení žalobce neprokázaly. Nicméně Rozhodčí soud vzal zřejmě v úvahu, že na dopisy žalobce ze dne 24. 9., 18. 11. a 17. 12. 2014 nebylo ze strany žalovaného reagováno stejnou formou, když problémy identifikovanými v těchto dopisech se žalovaný zabýval jen prostřednictvím technického dozoru investora a v rámci ústních jednání se zástupci žalobce vedených u vedoucího odboru investic Ing. Kauckého. Z hlediska důkazního měly zřejmě pro Rozhodčí soud větší váhu písemná upozornění žalobce ve formě dopisů.**

D. SHRNUTÍ, ZÁVĚRY

K dotazu č. 1 klienta

- **V daném případě je vzniklou skutečnou škodu klienta peněžní suma, kterou zaplatil zhotoviteli Stavby ÚKS na základě Rozhodčího nálezu, tj. částka 51.591.691,80 Kč, případně i další náklady klienta účelně vynaložené v souvislosti s rozhodčím řízením (zejména náklady právního zastoupení). O tuto částku se zmenšil majetek klienta. Škoda přitom klientovi vznikla okamžikem zaplacení uvedené částky.**
- **Vzhledem k tomu, že povinností projektanta dle Smlouvy o dílo SUDOP bylo mimo jiné řádné vypracování projektové dokumentace Stavby ÚKS v rozsahu DSP a vypracování zadávací dokumentace Stavby ÚKS v podrobnosti realizační projektové dokumentace, a tyto projektantem vyhotovené dokumenty obsahovaly dle znaleckého posudku ČGS (a Rozhodčího nálezu) vady, došlo ze strany projektanta k porušení povinnosti ze závazkového vztahu s klientem založeného Smlouvou o dílo SUDOP.**
- **S ohledem na skutkový stav jsme názoru, že projektantem vadně (dle závěrů posudku ČGS) vyhotovená projektová dokumentace, jež dostatečně nereflektovala geologické podmínky v místě Stavby ÚKS, byla přímou příčinou komplikací, které se při realizaci Stavby ÚKS objevily, a ve svém důsledku vyústily ve vícenáklady zhotovitele v souvislosti s realizací Stavby ÚKS a ve vznik povinnosti klienta uhradit zhotoviteli tyto vícenáklady představující vzniklou škodu. Předpoklad existence příčinné souvislosti mezi porušením právní povinnosti projektantem a vznikem škody na straně klienta tak považujeme za naplněný.**
- **Pokud by projektant při případném sporu o náhradu škody s klientem argumentoval nesplněním prevenční povinnosti klienta ve smyslu ust. § 382 a § 384 ObchZ, musel by prokázat, že (a) z obecné prevenční povinnosti vyplývala v určitém okamžiku provádění Stavby ÚKS povinnost klienta jednat určitým způsobem, resp. přijmout určité opatření ke zmírnění škody a (b) kdyby klient takto bezodkladně jednal, škoda by co do určitého rozsahu nevznikla. Prokázání porušení prevenční povinnosti klienta projektantem v soudním řízení však považujeme pro projektanta za velmi obtížné.**
- **Na základě nám dostupných informací a obdržených podkladů nejsme názoru, že by v daném případě byla dána okolnost vylučující odpovědnost projektanta za škodu způsobenou klientovi dodáním vadné projektové dokumentace.**

K dotazu č. 2 klienta

- **K promlčení nároku na náhradu škody v režimu ObchZ dochází uplynutím čtyřleté subjektivní promlčecí doby (běžící od okamžiku, kdy se poškozený dozvěděl o škodě a osobě škůdce), nejpozději však uplynutím desetileté objektivní promlčecí doby (běžící od okamžiku porušení právní povinnosti).**
- **Přestože si klient v posuzovaném případu byl již v průběhu rozhodčího řízení vědom výše nároků uplatňovaných zhotovitelem Stavby ÚKS, není dle našeho názoru tento stav možné považovat za vědomost klienta o vzniku škody, když klient považoval uplatňované nároky po celou dobu trvání rozhodčího řízení za neoprávněné a neuznával je, o čemž svědčí jím činěné procesní úkony v řízení. Okamžikem, kdy se klient skutečně dozvěděl o vzniku škody, byl dle našeho přesvědčení den doručení Rozhodčího nálezu klientovi, tj. 15. 11. 2018.**
- **K porušení právní povinnosti projektantem došlo předáním vadné projektové dokumentace klientovi v druhém pololetí roku 2012.**
- **Případný nárok klienta vůči projektantovi na náhradu škody způsobené vadnou projektovou dokumentací nebude promlčen dříve, než v průběhu druhého pololetí roku 2022.**

K otázce č. 3 klienta

- **Podle našeho názoru lze předpokládat, že v případném soudním řízení vedeném klientem proti projektantovi o náhradu škody, by měl být klient s největší pravděpodobností schopen prokázat, že jsou splněny všechny předpoklady odpovědnosti projektanta za škodu.**
- **Výsledek dokazování v soudním řízení proti projektantovi nicméně předjímat nelze, protože soud nebude vázán právními názory Rozhodčího soudu uvedenými v odůvodnění Rozhodčího nálezu a může tedy dospět k odlišným závěrům.**
- **Předmětem dokazování v rozhodčím řízení nebyly prevenční ustanovení ObchZ vylučující nárok poškozeného na náhradu škody, konkrétně § 376, 382 a 384. Otázka součinnosti klienta byla předmětem posouzení Rozhodčího soudu pouze ve vztahu k provádění díla zhotovitelem Stavby ÚKS; právní závěry Rozhodčího soudu v odůvodnění Rozhodčího soudu mohou oslabit pozici objednatele jako žalobce v občanském soudním řízení o náhradu škody vedeném proti projektantovi.**
- **Na základě výše uvedených skutečností zastáváme právní názor, že co do základu nároku na náhradu škody vůči projektantovi by klient mohl být v občanském soudním řízení s největší pravděpodobností úspěšný. Co do výše přiznaného nároku a dalších skutkových okolností nelze však úspěšnost**

objednatele v tomto sporu jakkoli předjímat.

K otázce č. 4 klienta

- **Rozhodčí senát konstatoval v odůvodnění Rozhodčího nálezu, že je přesvědčen, že žalovaný neposkytl žalobci řádnou součinnost při provádění díla, neboť tomu svědčí jak písemné důkazy, tak i výpovědi svědků. Takový závěr by v občanském soudním řízení podle našeho přesvědčení neobstál pro nepřezkoumatelnost a podle našeho názoru nemá zcela ani dostatečnou oporu v důkazech předložených účastníky sporu v rozhodčím řízení.**
- **Žalobce své tvrzení o neposkytnutí řádné součinnosti ze strany žalovaného opíral o vadnou projektovou dokumentací. Vadnost projektové dokumentace byla sice potvrzena i znaleckým posudkem ČGS, ale tuto skutečnost nelze bez dalšího považovat za neposkytnutí řádné součinnosti objednatelem pro provedení díla. Podle našeho názoru však Rozhodčí soud k této skutečnosti při posuzování součinnosti objednatele přihlédl.**
- **Rozhodčí soud při posuzování součinnosti objednatele také hodnotil důkazy k tvrzení žalobce, že žalovaný (klient) žádným způsobem nereagoval na problémy, které nastaly při realizaci díla a na které žalobce opakovaně žalovaného upozorňoval, a to až do jednání konaného dne 18. 2. 2015. Tyto důkazy podle našeho názoru uvedené tvrzení žalobce neprokázaly. Nicméně Rozhodčí soud vzal zřejmě v úvahu, že na dopisy žalobce ze dne 24. 9., 18. 11. a 17. 12. 2014 nebylo ze strany žalovaného reagováno stejnou formou, když problémy identifikovanými v těchto dopisech se žalovaný zabýval jen prostřednictvím technického dozoru investora a v rámci ústních jednání se zástupci žalobce vedených u vedoucího odboru investic Ing. Kauckého. Z hlediska důkazního měly zřejmě pro Rozhodčí soud větší váhu písemná upozornění žalobce ve formě dopisů**

E. VÝHRADY

Informace a závěry vyplývající z této právní analýzy vychází z právního řádu platného ke dni 27. 2. 2019. Tato právní analýza je zpracována s výhradou uplatnění závěrů v České republice. Tato právní analýza je určena pro potřeby klienta a vychází z informací poskytnutých klientem a čerpaných z veřejně přístupných zdrojů.

F. POUŽITÉ PRAMENY

- Zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů
- Zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů
- Zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů
- Zákon č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a výkonu rozhodčích nálezů, ve znění pozdějších předpisů
- Zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů
- Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů

Mgr. Tomáš Machurek
Advokát a partner

JUDr. Roman Buzek
Advokát

JUDr. Jakub Jeřábek
Advokát

O SPOLEČNOSTI MT LEGAL

MT Legal je advokátní kanceláří orientující se zejména na oblast práva obchodního, občanského, správního, pracovního, práva ES, veřejného investování a práva mezinárodního. Právní podporu je však díky své síti spolupracujících partnerů schopna efektivně poskytnout prakticky v kterémkoliv odvětví práva s garancí maximální kvality poradenství. Při současné poptávce klientů po poskytování komplexních řešení MT Legal trvale spolupracuje s řadou externích subjektů a konzultantů v oblasti ekonomické, daňové, informačních a komunikačních technologií, energetiky či v oblasti čerpání prostředků z fondů EU. Díky tomu je MT Legal schopna poskytovat plně kvalifikované poradenství dle specifických potřeb klienta.

V oblasti soukromého práva se MT Legal zabývá primárně oblastí práva závazkového, informačních, telekomunikačních (např. televizních) a jiných komunikačních technologií, oblastí práva korporátního, ochranou práv duševního vlastnictví nebo spoluprací soukromého a veřejného sektoru (PPP, zadávání veřejných zakázek a udělování koncesí). V oblasti práva veřejného pak zastupováním v soudních a správních řízeních, jakož i poradenstvím v oblasti práva mezinárodního (mezinárodní arbitráže).

Vysoké specializace v daných oblastech je dosahováno prostřednictvím stabilních týmů určených pro jednotlivé segmenty práva, které se v případě komplexních projektů prolínají v nezbytném rozsahu tak, aby bylo klientovi poskytnuto právní poradenství v plném rozsahu se zohledněním možných rizik v jednotlivých oblastech.

Z hlediska geografického pokrývá činnost MT Legal celé území České republiky prostřednictvím svých kanceláří v Praze, Brně a Ostravě, jakož je i schopna prostřednictvím své sítě spolupracujících kanceláří zajistit poskytnutí poradenství v jiných členských zemích Evropské unie i mimo ni.

Advokátní kanceláři MT Legal disponovala od roku 2009 certifikátem kvality ISO 9001:2008 a od roku 2015 certifikátem ISO 9001:2015, který jí byl udělen uznávanou certifikační společností NQA. Předmětem této certifikace bylo Poskytování právních služeb, poradenství v oblasti veřejného investování a provádění zadávacích a výběrových řízení.

V roce 2018, 2015 a 2014 získala advokátní kancelář MT Legal nejvyšší ocenění „Právnická firma roku pro oblast veřejných zakázek" a v roce 2012 nejvyšší ocenění „Právnická firma roku pro regionální kancelář". Současně se v této prestižní soutěži pořádané společností EPRAVO.CZ pod záštitou Ministerstva spravedlnosti ČR a České advokátní komory, pravidelně umisťuje mezi nejlépe hodnocenými kancelářemi jak pro oblast veřejných zakázek, tak pro oblast práva informačních technologií.

Kolektiv právníků MT Legal s.r.o., advokátní kanceláře, je autorem Komentáře k novému zákonu o zadávání veřejných zakázek, který byl vydán v dubnu 2017 v Nakladatelství C.H.BECK.